

[Alfred Hansen]

ningsordning. Man kunne da godt forestille sig, at en elev skal gå kl. 14 om mandagen og kl. 15 om tirsdagen og kl. 15.30 om onsdagen. Dertil kommer kontrolforanstaltninger af, hvornår børnene forlader skolen, og om forældrene er klare over, hvornår de kan vente deres børn hjem. Alle disse praktiske ting må vi have drøftet i udvalget, men selve sigtet med, at vi kan bruge de ressourcer, vi har på skolen, synes vi i og for sig i retsforbundet lyder meget tiltalende.

Der vil nok i den kommende tid blive talt og skrevet meget om denne skolepasningsordning, så jeg vil ikke på retsforbundets vegne lægge mig alt for fast på, om vi kan støtte forslaget som helhed, men vi siger ubetinget ja til udvidelse af børnehaveklasserne, sådan at kommunerne får pligt til at oprette dem. Derfor kunne jeg have ønsket, at forslaget var delt op i to forslag, men udvalgsarbejdet vil altså afgøre, om vi kan stemme for det samlede forslag ved sidste behandling.

Steen Folke (VS):

VS' holdning til børnehaveklasserne er afhængig af deres nærmere udformning. Der må ikke foregå en egentlig indlæring. De skal ledes af børnepædagoger, ikke af lærere. Pasningsproblemerne i forbindelse med den del af dagen, der ligger ud over de 3 timer i børnehaveklasse, skal løses forsvarligt. Under disse forudsætninger ser VS positivt på børnehaveklasserne og kan for så vidt støtte kravet om, at det gøres obligatorisk for kommunerne at oprette dem. Men dette lovforslag lægger unægtelig ikke op til at løse pasningsproblemerne på en forsvarlig måde.

Jeg mener, at det er et rigtig elendigt lovforslag, ministeren har fremsat. Hvis det bliver vedtaget i den foreslåede form og med det tilhørende udkast til vejledning om skolepasningsordninger, vil det i virkeligheden legalisere de nuværende interimistiske og vidt forskellige nødordninger, som en række kommuner har iværksat. I loven og den tilhørende vejledning stilles der i det store og hele ingen krav til skolepasningsordningernes standard. I udkastet til vejledning er nøgleordet »bør«: skolepasningsordningerne bør indrettes sådan og sådan ... Men hvis kommunerne hellere vil spare nogle penge ved at fortsætte de nuværende nødordninger med ukvalificeret personale, frivillig forældre-

hjælp m. v., kan det stort set også lade sig gøre. Såvel børnekommissionen og skolestartudvalget som BUPL og Danmarks Lærerforening har peget på nødvendigheden af at sikre en forsvarlig standard for skolepasningsordningerne. Men for regeringen har spærehensyn øjensynlig vejet tungere. I bladet Kommunen for den 28. september 1978 skrev finansminister Heinesen en lille artikel under overskriften »Der spares penge ved at udskyde obligatoriske regler for skolepasningsordningerne.« På den baggrund var det helt betagende at høre fru Helle Degns tale i dag. Jeg ved ikke, om det var lovforslag nr. L 161, som fru Helle Degn talte om. Måske har trykkeriet været så barmhjertigt at trykke en særlig korrigeret udgave af lovforslaget til socialdemokratiets ordfører, sådan at hun kan bevare sine illusioner om socialdemokratiets politik. Jeg forstod i hvert fald, at socialdemokratiet stillede visse krav, som det blev sagt, til ordningerne med hensyn til uddannelse, med hensyn til normeringer, med hensyn til lokalernes kvalitet og en række andre ting. Men måske var det i virkeligheden fru Helle Degns måde at varsle på, at man vil stille en række ændringsforslag, som rent faktisk vil imødekomme disse krav.

I bemærkningerne til lovforslaget står der bl. a., at undervisningsministeren ikke kan tilslutte sig arbejdsgruppens forslag om stats-tilskud til ordningerne, idet det »vil indebære et brud med principperne for folkeskolens finansiering«. Hele dette område er noget nyt i folkeskoleregiet og må derfor også kræve ændrede principper for, hvad folkeskolens funktion er. Jeg vil egentlig gerne spørge ministeren: er det ikke også et brud med folkeskolens principper, at man skal til at betale for noget, der foregår i folkeskolens regie? Hvad med bruddet på de principper?

Jeg mener, noget af det alvorligste ved dette forslag er, at der ikke er noget pædagogisk sigte med ordningen. Der er helt klart tale om ren opbevaring. Jeg henviser specielt til § 3, stk. 4. Hvis ikke arbejdet i skolepasningsordningen gøres til en pædagogisk opgave, som tilstræber at give børnene erfaringer også med forhold uden for skolens rammer, vil det betyde, at en stor gruppe børns erfaringsverden bliver stærkt begrænset. Hvis skolepasningsordningen ikke skal blive til en ringere løsning end fritidshjemmene, så skal i hvert fald følgende betingelser være opfyldt: